

N:o 27.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 mars 1904.
— — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående tillämpning med afseende å elektrisk järnväg af bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift.

(Lagutskottets utlåtande n:o 14.)

Till Konungen.

Genom proposition af den 31 december nästlidet år har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen antaga propositionen bilagdt förslag till lag angående tillämpning med afseende å elektrisk järnväg af bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift.

Af propositionen bilagdt protokoll har Riksdagen inhämtat, att vid ifrågavarande lagförslags granskning i högsta domstolen två dess ledamöter framställt följande anmärkning mot lagförslaget formella affattning: »Lagen innebär, att i fråga om ansvarighet för skada i följd af elektrisk järnvägs drift skola bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886, som angå järnväg, drifven med ångkraft, äga tillämpning med undantag

likväl, *dels* att, då skadan förorsakats genom inverkan af elektrisk ström, lagen den 27 juni 1902 skall tillämpas, *och dels* att, om arbetare eller arbetsförman, anställd i järnvägens tjänst eller arbete, varder dödad eller skadad genom olycksfall i arbetet, lagen den 5 juli 1901 skall komma till användning. Det synes som tydligare hänvisning till sistnämnda två lagar, hvilka inskränka och begränsa området för den föreslagna lagen, lämpligen borde däri förekomma eller som åtminstone antydan borde däri göras, att för dessa två fall är särskildt stadgadt.

Lagförslagets nuvarande redaktion kan, läst ensam för sig, föranleda den uppfattning, att skada genom inverkan af elektrisk ström samt skada genom olycksfall å arbetare eller arbetsförman i järnvägens tjänst eller arbete ej berättiga till ersättning.»

Riksdagen har icke funnit något att erinra mot lagförslagets innehåll, men har ansett de inom högsta domstolen uttalade betänkligheter mot dess redaktion vara grundade.

Under återopande häraf får Riksdagen tillkännagifva, att Riksdagen, som funnit sig icke utan förändring kunna godkänna Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, för sin del antagit följande:

Lag angående tillämpning med afseende å elektrisk järnväg af bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift.

Häri genom förordnas som följer:

Har skada uppstått i följd af elektrisk järnvägs drift, skola bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift äga motsvarande tillämpning.

Hvad sålunda föreskrifvits skall icke medföra skyldighet för ägare eller innehafvare af elektrisk järnväg att utgifva ersättning vare sig för skada, som uppkommit genom inverkan af elektrisk ström, eller då arbetare eller arbetsförman, som är stadd i järnvägens tjänst eller arbete, varder dödad eller skadad genom olycksfall i arbetet, utan gälle för dessa fall hvad särskildt är stadgadt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1904, men äger ej tillämpning i fråga om skada, som därförinnan inträffat.

Stockholm den 22 mars 1904.

Med undersåtlig vörndnad.